

Уредник Мреже за истраживање криминала и корупције (Крик) Стеван Дојчиновић каже да је Вељко Беливук највјероватније изгубио везе које је имао у полицији Србије, и да ће овог пута тешко избјећи правду, како је чинио раније. Но, за Дојчиновића је право питање да ли ће Србија осим Беливука процесуирати и оне који су Беливуку помагали у чинењу кривичних дјела, а долазе из политике и полиције.



Ухапшен у фебруару у великој полицијској акцији, осумњичен за најтежа кривична дјела, укључујући и брутална убиства, Беливук је уз одбацивања оптужбе истражитељима рекао да је од њега неке услуге тражио сам србијански предсједник Александар Вучић и његови најближи сарадници. Беливук тврди да је власт од њега тражила више услуга: да се на Партизановим трибинама не скандирају пароле против предсједника, да застрашује оне који су организирали протесте против владе, да спријечи хулиганске инциденте на Паради поноса, али и да изврши притисак на таксисте да откажу протесте

против апликације за пријевоз КарГо.

Србијански предсједник негирао је да се икада видио, састајао или на било који начин разговарао са члановима групе Вељка Беливука и да је спреман да о томе говори пред свим надлежним органима или чак и јавно да се подвргне полиграфу.

У међувремену, провладини таблоиди у Србији данима воде кампању против Крика, [редакције која је објавила дио Беливуковог исказа у којем спомиње његове наводне везе са србијанским политичким врхом], оптужујући новинаре да су “дио Беливукове криминалне организације”, и да покушавају са власти свргнути србијанског предсједника. Дојчиновић каже да се против кампање провладиних таблоида у Србији практично немогуће борити.

*Како је дошло до тога да је већ данима у фокусу ваша редакција, укључујући оптужбе да рушите предсједника Вучића, а да се јавност не бави чињеном да је Вељко Беливук истражитељима говорио о контактима са предсједником и његовим сарадницима?*

– То је један класичан начин како се скреће фокус са приче. То увек ради власт и њихови медији – баве се тиме ко је објавио, почињу да доводе у питање то што смо објавили како би се што мање причало о оном што смо објавили, и на тај начин побјегли од саме приче.

*Је ли вам познато да ли тужилаштво у овом тренутку провјерава информације које им је дао Беливук у вези његових наводних контаката са врхом државе?*

Да је Беливук рекао да је радио са опозицијом, тужилаштво би вероватно већ почело да саслушава опозиционе политичаре

– Колико знам, тужилаштво не проверава те наводе, и питање је да ли ће то уопће урадити. Све што је он [Беливук] рекао је у старту дисквалификовано, с обзиром да је криминалац у питању, али ту и видимо како селективно функционише тужилаштво у

Србији. Имали смо случај када је Дарко Шарић, наркобос коме се суди у Србији, у једној од својих одбрана именован и рекао да је неком полицајцу који га је хапсио дао новац. Шарић није имао доказ за то, али пошто тај полицајац некако није одговарао властима, није био човек овог режима, формиран је специјални тим који је истраживао сваки навод Шарића; испитивао тог полицајца, стављао га на полиграф... Сада имамо другачију ситуацију – наравно, не кажемо да је тачно то што је Беливук рекао [за Вучића], али је тужилаштво дужно да провери све наводе. Мислим да овог пута то неће урадити зато што је [Беливук] напао председника. Тужилаштво функционише у Србији на начин да одлучује од случаја до случаја. Да је Беливук рекао да је радио са опозицијом, тужилаштво би вероватно већ почело да саслушава опозиционе политичаре.

*Јесте ли имали дилеме код објављивања дијела Беливуковог исказа? Како сте уопће могли бити сигурни да је исказ аутентичан, не улазећи у то да ли ухапшени Беливук говори истину или не?*

Документ на који се позивамо је званичан документ, транскрипт са саслушања, документ који има свој деловодни број, који ће бити део доказног материјала на суђењу

– Нисмо имали дилему око тога да ли да објавимо дио исказа, јер је у питању интерес јавности. А документ на који се позивамо је званичан документ, транскрипт са саслушања, документ који има свој деловодни број, који ће бити део доказног материјала на суђењу. Више је било дилеме око тога на који начин написати текст, а да нећемо у том тексту практично стати иза тог што је Беливук рекао. Беливуку се у сваком случају не може вјеровати до краја.

О овом случају се доста говори у јавности, власт у таблоидима објављује све доказе из овог случаја које скупе, тако да је ово био само један елемент који је фалио.

Ми нисмо објавили увреде које је Беливук износио на рачун неких политичара, али за односе са властима за које он тврди да је имао, и услуге које им је чинио, закључили смо да је од интереса за јавност да се то објави. Сада је на властима да то објасне, и на тужилаштву да утврди шта је од тога истина.

*Како објашњавате потребу председника Вучића и министра Вулина да приказују слике искасапљених тијела младића, што приписују Беливуковој групи, у ударним терминима на телевизијама са националном фреквенцијом Србије?*

– Зато што су знали да ћемо ми објавити [Беливуков исказ]. Плашећи се тога, изашли су са свим тим осакаћеним телима да би грађанима објаснили ко је Беливук, колико је он лош, и да грађани мање вјерују ономе што он прича. Мада, ми смо у самом уводу текста објаснили за која кривична дела се Беливук терети. Људима је јасно ко је он.

*Председница Савјета Регулаторног тијела за електронске медије Оливера Зекић каже да су фотографије едукативног карактера.*

– То је потпуно бизарно. То само показује да у Србији нема институције или регулаторног тела које може да контролише те ствари. Тим фотографијама Беливука нису разоткрили, о њему се знало и раније – окорели криминалац, вођа једне навијачке групе који је умешан у различита кривична дела: шверц дроге, убиства, насиље... Дакле, јавност није имала погрешно мишљење о Беливуку, па да су они сада желели показати да он није светац него убица. О Беливику смо знали од раније.

*Какав је тренутно положај ваших колега из Крика и вас у Србији? Осјећате ли се угрожено?*

Не постоји механизам којим бисте се одбранили од кампање таблоида. Можете их тужити, та суђења трају по две или три године, суд ће вам у најбољем случају досудити одштету до 1.000 евра, често ни толико

– На насловницама таблоида објавили су машину за коју се сумња да је Беливукова група користила да меље људе, а онда су преко те машине као залепили лого Крика. На тај начин стављају нас у контекст да смо ми неки сарадници, помагачи те убилачке банде. То је оно са чиме се носимо. Ми тренутно јесмо под највећим притиском, али многи независни медији у Србији су такођер под притиском. И не постоји механизам којим бисте се одбранили од те кампање таблоида. Можете их тужити, та суђења трају по две или три године, суд ће вам у најбољем случају досудити одштету до 1.000 евра, често ни

толико. То није износ који може да задовољи жртве таблоидине кампање, нити је износ који на њих може да утиче. У Србији једноставно не постоји начин да се браните од таблоида, можете само трпјети.

(Ал Џазира)